

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หกสิบเจ็ด

ข้อหยังรู้เชิงพยากรณ์: อิสลาม วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และวันแห่งลมตะวันออก

Jeff Pippenger

2024-01-31

อิสลามแห่งวิบัติประการที่สามได้เข้าสู่ประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และในทันใดนั้นมันก็ถูกขังไว้ ในเวลานั้นฝนชุกปลายฤดูได้เริ่มตกลงมา แต่ก็ยังเป็นพื้นที่ "ถูกดวงวัด"

ตามประมาณ เมื่อมันแตกหน่อออกมา พระองค์จะทรงโต้แย้งกับมัน
พระองค์ทรงยับยั้งลมพายุอันรุนแรงของพระองค์ไว้ในวันแห่งลมตะวันออก เพราะฉะนั้น
ความชั่วช้าของยาโคบจะได้รับการชำระล้างโดยสิ่งนี้ และนี่คือผลทั้งหมดแห่งการขจัดบาปของเขา
คือเมื่อเขาทำให้บรรดาศิลาแห่งแท่นบูชาเป็นดั่งหินปูนที่ถูกทุบให้แตกเป็นชิ้น ๆ
บรรดาเสารูปเคารพและรูปสลักจะไม่ตั้งอยู่ได้ ถึงกระนั้น เมืองที่มีป้อมปราการก็จะรกร้าง
และที่อาศัยจะถูกทอดทิ้ง และถูกปล่อยให้ว่างเปล่าถึงทุกด้าน ทึ่เนินลู่วัวจะหากิน และที่เนินมันจะนอนลง
และกัดกินกิ่งก้านของมันเสีย เมื่อกิ่งไม้ของมันเหี่ยวแห้งแล้ว ก็จะถูกหักออก
พวกผู้หญิงจะมาและใช้มันเป็นเชื้อไฟ เพราะประชาชนนี้เป็นชนชาติที่ปราศจากความเข้าใจ ฉะนั้น
พระองค์ผู้ทรงสร้างเขาจะไม่ทรงพระเมตตาแก่เขา
และพระองค์ผู้ทรงปั้นแต่งเขาจะไม่ทรงสำแดงความโปรดปรานแก่เขา และจะเป็นไปในวันนั้นว่า
พระยาห์เวห์จะทรงตั้งตรงแต่ช่องแม่เฝ้าจนถึงลำธารแห่งอียิปต์ และเจ้าทั้งหลายจะถูกรวบรวมที่ละคน โอ
บุตรทั้งหลายแห่งอิสราเอล และจะเป็นไปในวันนั้นว่า แตรใหญ่จะถูกเป่าขึ้น
และบรรดาผู้ที่ใกล้จะพินาศในแผ่นดินอัสซีเรีย และพวกที่ถูกขับไล่ในแผ่นดินอียิปต์จะมา
และจะนมัสการพระยาห์เวห์บนภูเขาบรูสที่เยรูซาเล็ม อิสยาห์ 27:6-13

"วันแห่งลมตะวันออก" บ่งชี้ถึงการมาถึงของฝนชุกปลายฤดู และยิ่งหมายถึงอิสลามแห่งวิบัติประการที่สามด้วย
อีกทั้งยังเป็นเครื่องหมายการเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ช่วงที่ "ความชั่วช้าของยาโคบได้รับการชำระ"
วันแห่งลมตะวันออกมาถึงเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และ ณ จุดนั้น การพิพากษาคนเป็นก็ได้เริ่มต้นขึ้น
การพิพากษาคนเป็นคือพระราชกิจปิดท้ายของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และ ณ
ที่นั่นเองที่การทรงกำจัดบาปของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ได้เริ่มขึ้น
นั่นคือสิ่งที่อิสยาห์หมายความว่าถึงเมื่อท่านเขียนว่า "ด้วยเหตุนี้"

ถ้อยคำที่นำมาก่อนคำว่า "ด้วยเหตุนี้" คือ "พระองค์ทรงพิพากษามันด้วยขนาด เมื่อมันผลิหน่อออกมา
พระองค์ทรงยับยั้งลมพายุอันรุนแรงของพระองค์ไว้ในวันแห่งลมตะวันออก" คำว่า "ด้วยเหตุนี้"
กำลังชี้ไปถึงความจริงเฉพาะแห่งการทดสอบที่ชำระบาปออกจากผู้ที่ถูกแทนไว้ว่าเป็นยาโคบ
ความจริงเหล่านั้นรวมถึงเหตุการณ์ (9/11) ซึ่งเป็นเครื่องหมายถึงการมาถึงของฝนปลายฤดู
ความจริงเหล่านั้นรวมถึงคำนิยามของฝนปลายฤดูว่าเป็น "ข่าวสาร" และ "ข่าวสาร" นั่นคืออิสลาม
ทั้งยังรวมถึงความจริงที่ว่า "ลมตะวันออก" คืออิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม
และยังรวมถึงลักษณะเชิงพยากรณ์แห่งการยับยั้งในเวลาต่อมาของอิสลาม (ทรงยับยั้ง) อีกด้วย

ตัวการทดสอบนั่นเองถูกแทนด้วย "การโต้แย้ง" ซึ่งได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เเยร์มีห์
เมื่อเป็นตัวแทนของความผิดหวังครั้งแรก ได้รับคำแนะนำให้ "กลับ"
มาหาพระเจ้าและแยกสิ่งล้ำค่าออกจากสิ่งเลวทราม "ผล"
ของข่าวสารแห่งการทดสอบก่อให้เกิดผู้กราบนมัสการสองจำพวก

การพิพากษาของคนเขลาถูกพรรณนาไว้ว่า “when he maketh all the stones of the altar as chalkstones that are beaten in sunder, the groves and images shall not stand up.”
อิสยาห์กำลังอ้างถึงถ้อยประกาศโทษต่อบรรดาผู้ที่กลับตาลปัตรสิ่งหึงปวงในบทยี่สิบแปดและยี่สิบเก้า พวกเขาคือผู้ที่ไม่อาจเข้าใจหนังสือที่ถูกผนึกไว้ได้ งาน (ผล) ของคนอธรรมพึงถือเสมือนดินเหนียวของช่างหม้อ

ฉะนั้น ดูเถิด เราจะดำเนินการอันน่าอัศจรรย์ท่ามกลางชนชาตินี้ คือการอันน่าอัศจรรย์และมหัศจรรย์ยิ่ง เพราะสติปัญญาของคนฉลาดของเขาจะพินาศไป และความเข้าใจของคนสุขุมของเขาจะถูกซ่อนไว้ วิชาที่แก้บรรดาผู้ที่พยายามซ่อนแผนการของตนจากพระยาห์เวห์อย่างลึกเร้น และการทำงานของเขายู่ในความมืด และเขากล่าวว่า “ผู้ใดเห็นเรา? และผู้ใดรู้จักเรา?” แน่ทีเดียว การพลิกกลับสิ่งต่าง ๆ ของพวกเขาจะถูกนับว่าเป็นเหมือนดินเหนียวในมือช่างปั้นหม้อ เพราะสิ่งที่ถูกสร้างจะกล่าวถึงผู้สร้างมันว่า ‘เขามิได้สร้างข้าพเจ้าหรือ?’ หรือสิ่งที่ถูกปั้นแต่งจะกล่าวถึงผู้ปั้นแต่งมันว่า ‘เขาไม่มีความเข้าใจหรือ?’ อิสยาห์ 29:14-16

ผลงานของคนอธรรมจะเป็นดั่งดินเหนียวของช่างปั้นหม้อ และในบทยี่สิบเจ็ด ผลงานของพวกเขาถูกพรรณนาในลักษณะคล้ายกัน คือเป็นดั่งหินขอลักที่ถูกตีให้แตกเป็นเสี่ยง ๆ ขอลักหรือดินเหนียวของช่างปั้นหม้อนั้นย่อมถูกตีจนแหลกเป็นผงได้โดยง่าย และสัญลักษณ์แห่งการกระทำที่ทำให้ “หินทั้งสี่ของแท่นบูชาเป็นดั่งหินขอลักที่ถูกตีให้แตกเป็นชิ้น ๆ” รวมทั้งการกระทำแห่งการรื้อทำลาย “ปาเสารูปเคารพและรูปเคารพทั้งหลาย” เพื่อให้สิ่งเหล่านั้น “จะไม่ตั้งขึ้นอีก” ก็คืองานซึ่งเป็นภาพแทนโดยการปฏิรูปของกษัตริย์โยสิยาห์ ในการฟื้นฟูและการปฏิรูปครั้งสุดท้าย ซึ่งมีการปฏิรูปของโยสิยาห์เป็นภาพแทน โครงสร้างองค์กรของเอ็ดเวนติสต์จะรกร้างว่างเปล่า เพราะว่า “นครที่มีป้อมปราการจะรกร้าง และที่อยู่อาศัยจะถูกทอดทิ้ง และถูกปล่อยให้เหมือนถิ่นทุรกันดาร” ผลงานทั้งสี่ของพวกเขา หมายถึงคริสตจักร โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย โรงพยาบาล และอาคารสำนักงานนับพันทั่วโลก จะถูกตีจนแหลกเป็นผงอันไร้ค่าในเชิงพยากรณ์.

สมาชิกภาพก็จะรกร้างว่างเปล่าด้วย เพราะบรรดา “ชนชาติที่ปราศจากความเข้าใจ” จะเป็นดั่ง “กิ่งไม้” ที่ “เหี่ยวแห้ง” ซึ่ง “จะถูกหักออก” “และถูกโยนเข้าไปไฟ” เพราะ “พระองค์ผู้ทรงสร้างพวกเขาจะไม่ทรงเมตตาพวกเขา และพระองค์ผู้ทรงปั้นแต่งพวกเขาจะไม่ทรงสำแดงความโปรดปรานแก่พวกเขา”

เมื่อการแยกซึ่งสำเร็จโดยข่าวสารแห่งการทดสอบนั้นเสร็จสมบูรณ์แล้ว เสียงที่สองแห่งวิวรณ์บทยี่สิบแปดจะทรงเรียกฝูงแกะอีกพวกหนึ่งของพระเจ้าให้ออกมาจากบาบิโลน เพราะในวันนั้น “จะบังเกิดขึ้น” ว่า “แต่ใหญ่จะถูกเป่าขึ้น และบรรดาผู้ที่พร้อมจะพินาศในแผ่นดินอัชเชีเรีย และบรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกไปในแผ่นดินอียิปต์จะมา และจะนมัสการพระยาห์เวห์บนภูเขาบริสุทธิ์ ณ กรุงเยรูซาเล็ม”

ข้อความตอนนี้ (อิสยาห์ บทที่ยี่สิบเจ็ด ข้อแปดถึงสิบสาม) ที่เรากำลังพิจารณาอยู่ ระบุประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และแสดงให้เห็นถึงการทดสอบและการชำระให้บริสุทธิ์ของบรรดาผู้ซึ่งในที่สุดจะเรียกฝูงแกะอื่นของพระเจ้าให้ออกมาจากบาบิโลน ส่วนข้อเปิดของบทเดียวกันนั้น ระบุถึงบทเพลงบทหนึ่งซึ่งจะต้องถูกร้องขึ้นในช่วงประวัติศาสตร์นั่นเอง

ในวันนั้น จงขับร้องแก่นางว่า “สวนองุ่นแห่งเหล้าองุ่นแดง” เรา พระยาห์เวห์ เป็นผู้เฝ้ารักษามัน เราจะรดน้ำมันทุกขณะ เพื่อมิให้ผู้ใดทำอันตรายแก่มัน เราจะเฝ้ารักษามันทั้งกลางวันและกลางคืน ความพิโรธไม่มีอยู่ในเรา ผู้ใดเล่าจะตั้งต้นหนามและพุ่มหนามต่อสู้เราในสงคราม?

เราจะบุกฝ่าเข้าไปท่ามกลางมัน เราจะเผามันเสียพร้อมกัน หรือมิฉะนั้น ก็ให้เขาียดกำลังของเราไว้ เพื่อเขาจะได้ทำสันติไมตรีกับเรา และเขาจะทำสันติไมตรีกับเรา
พระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ที่มาจากยาโคบหยั่งราก อิสราเอลจะผลิดอกและแตกหน่อ และทำให้พื้นพิภพเต็มไปด้วยผล พระองค์ได้ทรงดีเขาเหมือนอย่างทรงดีบรรดาผู้ที่ดีเขาหรือ? หรือเขาถูกสังหารตามอย่างการสังหารของบรรดาผู้ที่ถูกเขาสังหารหรือ? อีสยาห์ 27:2-7

บทเพลงแห่งสวนองุ่นเป็นบทเพลงที่ระบุเป็นครั้งแรกว่าประชากรของพระเจ้าเป็นสวนองุ่นซึ่งพระองค์ได้ทรงรักและทรงเอาพระทัยใส่ดูแล ต่อจากนั้น บทเพลงนี้นำเสนอพระสัญญาแห่งการทรงยอมรับสำหรับทุกคนที่ปรารถนาจะยึดถือเอาความชอบธรรมของพระคริสต์ แล้วจึงระบุถึงพระสัญญาเรื่องการทเพระวิญญานบริสุทธิลงมา ซึ่งแทนด้วยฝนสองระยะ ระยะแรกของฝนทำให้ดอกและตุ่มกลับมีชีวิตขึ้น และระยะที่สองทำให้แผ่นดินเต็มด้วยผลผลิต

บทเพลงแห่งสวนองุ่นเป็นบทเพลงที่ระบุช่วงเวลาเมื่อพระเจ้าทรงผ่านพ้นชนชาติผู้ทรงเลือกเดิมไป ขณะเดียวกันก็ทรงเข้าสู่พันธสัญญากับชนชาติผู้ทรงเลือกใหม่ ข้อแปดและข้อต่อ ๆ ไป เป็นเพียงการกล่าวซ้ำและขยายความจากข้อเปิดของบทนั้น ข้อแรกของบทนั้นระบุเหตุการณ์เดียวกันกับที่ถูกระบุว่าเป็น “วันแห่งลมตะวันออก” ในข้อแปด

ในวันนั้น พระยาห์เวห์จะทรงลงโทษเลวีอาธาน งูที่รวดเร็ว ด้วยพระแสงดาบอันร้ายแรง ไหญ่ยิ่ง และทรงพลังของพระองค์ คือเลวีอาธาน งูคดเคี้ยว และพระองค์จะทรงประหารมังกรที่อยู่ในทะเล อีสยาห์ 27:1

พญานาคนั้นคือซาตาน แต่ในความหมายรองนั้น หมายถึงกรุงโรมฝ่ายนอกศาสนา.

“ฉะนั้น แม่มังกร โดยความหมายชั้นต้น จะเป็นตัวแทนของซาตาน แต่ในความหมายรองนั้น มันก็เป็นสัญลักษณ์ของโรมนอกศาสนา” *The Great Controversy*, 439.

กษัตริย์ทั้งสิบแห่งกรุงโรมต่างศาสนา ในดาเนียลบทที่เจ็ด และในวิวรณ์บทที่สิบสอง เป็นตัวแทนของกษัตริย์ทั้งสิบในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด—ในวาระสุดท้าย.

“กษัตริย์และผู้ครอบครองและผู้ว่าราชการได้ประทับตราแห่งปฏิปักษ์พระคริสต์ไว้บนตนเอง และถูกพรรณนาเป็นมังกรที่ออกไปทำสงครามกับธรรมิกชน—กับบรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและมีความเชื่อของพระเยซู” *Testimonies to Ministers*, 38.

ข้อที่หนึ่งของอีสยาห์ 27 กำลังชี้ให้เห็นถึงการเริ่มต้นแห่งการพิพากษามังกร ซึ่งได้เริ่มขึ้นในวันแห่งลมตะวันออก คือวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 การพิพากษากษัตริย์ทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก และบรรดาหุ้นส่วนพ่อค้าโลกาภิวัตน์ของพวกเขา ก็สำเร็จลงเมื่อโครงสร้างทางการเงินของโลกถูกทำลายด้วย “ลมตะวันออก” ท่ามกลาง “ทะเลทั้งหลาย”

เพราะเหตุเกิด กษัตริย์ทั้งหลายได้ประชุมพร้อมกันแล้ว พวกเขาผ่านไปด้วยกัน เขาทั้งหลายได้เห็น แล้วก็ประหลาดใจ เขาทั้งหลายตกใจครั่นคร้าม และรีบหนีไป ความหวาดกลัวได้เข้าครอบงำเขาที่นั่น และความเจ็บปวดประดุจหญิงที่กำลังเจ็บครรภ์คลอด พระองค์ทรงทำลายเรือแห่งหาวชิวด้วยลมตะวันออก สดุดี 48:4-7

อีสยาห์ บทที่ยีสิบเจ็ด ข้อหนึ่งถึงข้อเจ็ด ได้ถูกกล่าวซ้ำและขยายความเพิ่มเติมในข้อแปดถึงข้อสิบสาม ข้อความนั้นระบุว่า ใน “วันแห่งลมตะวันออก” บรรดากษัตริย์และพ่อค้าของแผ่นดินโลกจะต้องเผชิญกับความหวาดกลัว และความหวาดกลัวของพวกเขาจะทวีความรุนแรงขึ้นตลอดประวัติศาสตร์นับจากจุดนั้นเป็นต้นไป ความหวาด

กล่าวนั้นบ่งชี้ถึงการเคลื่อนไหวอันไร้เหตุผลและแรงรีบของบรรดาโลกาภิวัตน์นิยมสายก้าวหน้าของโลก นับตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เป็นต้นมา ขณะที่พวกเขาผลักดันวาระของตนให้ไกลออกไปและอย่างก้าวร้าวยิ่งกว่าที่เหตุผลพึงคาดหมาย ซาตานและบรรดาตัวแทนของมัน สำหรับพ่อค้าและกษัตริย์ของแผ่นดินโลก (คือพวกโลกาภิวัตน์นิยม) ในฐานะสัญลักษณ์ของพญานาค ย่อมรู้ว่าเวลาของพวกเขาสั้นลงแล้ว

ฉะนั้นจงชื่นชมยินดีเถิด ฟาสาพรรคทั้งหลายและท่านทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในฟาสาพรรคนั้น
วิบัติแก่บรรดาผู้อยู่อาศัยบนแผ่นดินโลกและในทะเล!
เพราะว่าเราได้ลงมาหาท่านทั้งหลายด้วยความกริ้วโกรธอย่างใหญ่ยิ่ง
เพราะว่ามันรู้ว่ามันมีเวลาอยู่อีกเพียงเล็กน้อย วิวรรณ์ 12:12

วันแห่งลมตะวันออก ซึ่งก่อให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2001 และซึ่งมีแต่จะทวีความเลวร้ายลง
ไม่ว่าสื่อโลกาภิวัตน์จะพยายามกล่าวอ้างเช่นไร
คือประเด็นที่เผชิญหน้ากับโลกในห้วงเวลาที่มันกรู้ว่าเวลาของตนนั้นสั้นนัก
แล้วมันจึงยกระดับความเคลื่อนไหวของตนเพื่อครอบครองทั้งพิภพ และมันกระทำเช่นนั้นในเวลา “วิบัติ”
(วิบัติประการที่สาม) ถูกนำมาสู่ “บรรดาผู้อยู่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลกและทะเล”

การมาถึงของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม (ลมตะวันออก) เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ได้ก่อให้เกิดหายนะทางเศรษฐกิจซึ่งได้บีบบังคับให้บรรดาผู้นิยมโลกาภิวัตน์เร่งความพยายามของตนในการยึดเหนี่ยวรัฐบาลโลกเดียวให้แก่โลกทั้งพิภพ ถึงกระนั้น อิสลามยังคงดำเนินบทบาทของตนต่อไป บางทีการสำแดงที่สำคัญที่สุดของอิสลามในฐานะสัญลักษณ์แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์อาจพบได้ในการกล่าวถึงอิสลามเป็นครั้งแรก

และทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ตรัสแก่นางว่า ดูเถิด เจ้ามีครรภ์ และจะคลอดบุตรชายคนหนึ่ง
และจะเรียกชื่อเขาว่า อิชมาเอล เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงสดับความทุกข์ลำบากของเจ้า
เขาจะเป็นคนป่าเถื่อน มือของเขาจะต่อสู้กับทุกคน และมือของทุกคนจะต่อสู้กับเขา
และเขาจะอาศัยอยู่ต่อหน้าพี่น้องทั้งสิ้นของเขา ปฐมกาล 16:11, 12

พระวาระของพระเจ้าไม่เคยล้มเหลว ขณะที่อิสลามยังคงก่อให้เกิดความเจ็บปวดดุจดุจหนิงที่กำลังคลอดบุตร
บางคนซึ่งอาจยอมรับด้วยซ้ำว่าอิสลามได้รับการระบุไว้ในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์
ยังไม่อาจทำความเข้าใจกับข้อเท็จจริงอันชัดเจนในพระธรรมสองข้อนี้ได้
บางคนอาจเข้าใจว่าเป็นอิสลามที่นำมนุษย์ทุกคนบนโลกมารวมกันเพื่อที่จะต่อต้านศัตรูร่วมกัน
และแน่นอนว่านั่นเป็นความจริง ทว่าข้อความตอนท้ายของข้อพระคัมภีร์นั้นคือความจริงที่หนักหน่วงยิ่งกว่า
โลกได้สิ้นสະเทือนจากเหตุการณ์วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001
และเมื่อไม่นานมานี้ก็ได้สิ้นสະเทือนอีกครั้งจากการโจมตีของฮามาสต่ออิสราเอลเมื่อวันที่ 7 ตุลาคมของปีนี้
แต่ไม่มีผู้ใดเต็มใจจะเห็นว่า จิตวิญญาณแห่งสงครามและการทำลายอย่างฉับพลันนั้นอยู่ “ต่อหน้าพี่น้องทั้งสิ้น”
ของอิชมาเอล

การทำลายล้างชนิดใดจะถูกกระทำขึ้น
เมื่อมีการโจมตีแบบไม่หันตั้งตัวซึ่งดำเนินการโดยบรรดาประชาชาติอิสลามเช่น ซาอุดีอาระเบีย
สหรัฐอเมริกา เม็กซิโก คาตาร์ คูเวต บรูไน และบาห์เรน? วิญญาณของอิชมาเอลอยู่ใน “พี่น้องทั้งสิ้นของเขา”
และสงครามซึ่งจนบัดนี้ได้อุบัติขึ้นพร้อมกับวิบัติประการที่สามจากประเทศต่าง ๆ เช่น อัฟกานิสถานหรืออิรักนั้น
จะมีลักษณะแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิงเมื่อคำพยากรณ์เกี่ยวกับอิชมาเอลสำเร็จครบถ้วนแล้ว
ปากีสถานมีระเบิดนิวเคลียร์กี่ลูก?

ลักษณะเชิงพยากรณ์ของสงครามอิสลามดังที่ได้แสดงให้เห็นในวิบัติของอิสลามครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง คือการโจมตีอย่างฉับพลันและไม่คาดคิด

บรรดาประเทศอิสลามที่มั่งคั่งมีทรัพยากรทางการเงินเพียงพอหรือไม่ที่จะจัดหาอย่างลับ ๆ หรือผลิตอาวุธที่มีความซับซ้อนยิ่งกว่าและถึงตายยิ่งกว่าเครื่องบินเจ็ตที่บรรดาเชื่อกเพลิงเต็มลำ ระเบิดถยนต์ ยานรถยนต์ที่ถูกเผา การข่มขืน และมิด? พระวณะของพระเจ้าคารได้รับการเชื่อถือหรือไม่?

อัญมณีทั้งสิ้นในความฝันของมิลเลอร์กลายเป็นความจริงสำหรับการทดสอบในวันสุดท้าย แม้เพียงด้วยความจริงที่ว่าความจริงเหล่านั้นได้ถูกปฏิเสธไปแล้ว และคำพยากรณ์ที่ว่าความจริงเหล่านั้นจะได้รับการฟื้นฟูกลับคืนมา แต่ในบรรดาอัญมณีเหล่านั้น บางประการ เช่น พระราชกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการแห่งสวรรค์ และอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม ซ้ำถึงคำพยากรณ์ที่สำเร็จสัมฤทธิ์เฉพาะในวาระสุดท้ายอย่างแท้จริง ประการหนึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนพระราชกิจของพระคริสต์ในอภิสุทธิสถาน ซึ่งแน่นอนว่าเป็นความจริงสำหรับการทดสอบในปัจจุบัน และอีกประการหนึ่งซ้ำถึงข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน ซึ่งก็เป็นความจริงสำหรับการทดสอบในปัจจุบันอีกครั้งหนึ่ง

เส้นด้ายที่ถักทอเชื่อมขบวนการมิลเลอร์ไรต์เข้ากับวาระปลายกาลในปี 1989 ซึ่งต่อจากนั้นได้นำเข้าสู่ขบวนการของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ก็คือ "เจ็ดกาลเวลา" ซึ่งเป็นอัญมณีชิ้นแรกของมิลเลอร์ และเป็นสิ่งแรกที่ถูกละทิ้งไว้เบื้องหลังเมื่อแอดเวนติสม์ละทิ้งทางเก่า หนึ่งร้อยยี่สิบหกปีนับจากการกบฏในปี 1863 จนถึงวาระปลายกาลในปี 1989 เป็นภาพแทนของ "เจ็ดกาลเวลา" จำนวนสองพันห้าร้อยยี่สิบถูกแบ่งออกเป็นสองช่วง ช่วงละหนึ่งพันสองร้อยหกสิบ และหนึ่งในสิบหรือส่วนสิบของหนึ่งพันสองร้อยหกสิบ ก็คือหนึ่งร้อยยี่สิบหก ศิลปะที่ช่างก่อสร้างปฏิเสธนั้นยาวไกลถึงเพียงนี้ คือเชื่อมขบวนการแรกและขบวนการสุดท้ายของชาวของทูตสวรรค์สามองค์เข้าด้วยกัน ในการกระทำเช่นนี้ มันชี้ให้เห็นว่าความจริงเรื่อง "เจ็ดกาลเวลา" ก็เป็นความจริงเพื่อการทดสอบสำหรับปัจจุบันด้วย และเป็นความจริงซึ่งมิได้เป็นเพียงศิลารากฐานอีกต่อไป แต่เป็นศิลปะหุ้มเอกด้วย

บัดนี้เราจะยุติการพิจารณาของเราเกี่ยวกับการเพิ่มพูนความรู้ในขบวนการมิลเลอร์ไรต์ ซึ่งเป็นตัวแทนโดยนิมิตแห่งแม่น้ำอูไลในพระธรรมดาเนียล และเห็นความสนใจของเราไปสู่นิมิตแห่งแม่น้ำฮิดเดเคล ซึ่งเป็นตัวแทนของการเพิ่มพูนความรู้ในขบวนการของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

ต่อไปเราจะเริ่มพิจารณาถึงอัคนีเวศน์นิยมสี่ชั่วอายุคนที่ครอบคลุมระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบหกปี ตั้งแต่ ค.ศ. 1863 ถึง 1989

เราจะเริ่มการศึกษานั้นในบทความถัดไป

และอยู่มาในปีที่หก ในเดือนที่หก ในวันที่ห้าของเดือน ขณะที่ข้าพเจ้านั่งอยู่ในเรือนของข้าพเจ้า และพวกผู้ใหญ่แห่งยูดาห์นั่งอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระยาห์เวห์ก็ลงมาเหนือข้าพเจ้าที่นั่น แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และดูเกิด มีลักษณะหนึ่งดั่งดงภาพของไฟ ตั้งแต่ส่วนที่ดูประหนึ่งบันเอวลงไปเป็นไฟ และตั้งแต่บันเอวขึ้นไปเป็นดั่งความสูงใส เป็นสีดจอำพัน และพระองค์ทรงยื่นสิ่งที่มีรูปดั่งมือออกมา และทรงจับข้าพเจ้าที่ปอวยผมแห่งศีรษะของข้าพเจ้า และพระวิญญาณทรงยกข้าพเจ้าขึ้นไประหว่างแผ่นดินโลกกับฟ้าสวรรค์ และทรงนำข้าพเจ้าไปยังกรุงเยรูซาเล็มในนิมิตของพระเจ้า ถึงที่ประตูชั้นในซึ่งหันไปทางทิศเหนือ อันเป็นที่ตั้งของรูปเคารพแห่งความหึงหวง ซึ่งกระทำให้เกิดความหึงหวง และดูเกิด

พระสิริของพระเจ้าแห่งอิสราเอลประทับอยู่ที่นั่น ตามนิมิตที่ข้าพเจ้าได้เห็นในที่ราบ แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย บัดนี้จงเงยตาของเจ้าขึ้นมองไปทางทิศเหนือ ข้าพเจ้าจึงเงยตาขึ้นมองไปทางทิศเหนือ และดูเกิด ทางทิศเหนือตรงประตูแท่นบูชานั้นมีรูปเคารพแห่งความหึงหวงนี้อยู่ที่ทางเข้า และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้ามองเห็นหรือไม่ว่าพวกเขากำลังกระทำอะไร คือบรรดาสิ่งพึงรังเกียจใหญ่ยิ่งที่วงศวานอิสราเอลกระทำกันอยู่ที่นี่ เพื่อให้เราต้องถอยห่างไปจากสถานบริสุทธิ์ของเรา? แต่เจ้าจงหันกลับไปดูอีก แล้วเจ้าจะเห็นสิ่งพึงรังเกียจที่ใหญ่ยิ่งกว่านี้ และพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปยังประตูของลาน และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเกิด มีรูอยู่ที่กำแพง

แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเจาะกำแพงเดี๋ยวนี้เกิด และเมื่อข้าพเจ้าเจาะกำแพงแล้ว ดูเกิด ก็มีประตูบานหนึ่ง และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า จงเข้าไป และดูสิ่งพึงรังเกียจอันชั่วร้ายที่พวกเขากระทำอยู่ที่นี่ ข้าพเจ้าจึงเข้าไปและเห็น และดูเกิด มีรูปของสัตว์เลื้อยคลานทุกชนิด และสัตว์อันน่าสะอิดสะเอียน และรูปเคารพทั้งสิ้นของวงศวานอิสราเอล เขียนไว้รอบกำแพง และมีชายชราแห่งวงศวานอิสราเอลเจ็ดสิบคนยืนอยู่ต่อหน้าสิ่งเหล่านั้น และยาอาซันยาห์บุตรซาฟานยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา แต่ละคนมีภาชนะใส่เครื่องหอมอยู่ในมือ และควันเครื่องหอมอันหนาที่บก็ลอยขึ้น แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าเห็นหรือไม่ว่า บรรดาผู้อาวุโสแห่งวงศวานอิสราเอลกระทำอะไรในความมืด แต่ละคนอยู่ในห้องแห่งรูปภาพของตน เพราะพวกเขา กล่าวว่า พระเยโฮวาห์มิได้ทอดพระเนตรเห็นเรา พระเยโฮวาห์ได้ทรงทอดทิ้งแผ่นดินแล้ว พระองค์ยังตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า จงหันกลับไปอีก แล้วเจ้าจะเห็นสิ่งพึงรังเกียจที่ใหญ่ยิ่งกว่านั้นซึ่งพวกเขากระทำ แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามายังประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือ และดูเกิด มีพวกผู้หญิงนั่งร้องไห้คร่ำครวญถึงทัมมูส แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าเห็นสิ่งนี้หรือไม่ จงหันกลับไปอีก แล้วเจ้าจะเห็นสิ่งพึงรังเกียจที่ใหญ่ยิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้ แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าเข้าไปในลานชั้นในแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และดูเกิด ที่ประตูพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ระหว่างมุขกับแท่นบูชา มีชายประมาณยี่สิบห้าคน หันหลังให้พระวิหารของพระเยโฮวาห์ และหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และพวกเขาก็กราบไหว้ดวงอาทิตย์ทางทิศตะวันออก แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าเห็นสิ่งนี้หรือไม่ เป็นเรื่องเล็กน้อยแก่พงศ์พันธุ์ยูดาห์หรือ ที่พวกเขากระทำสิ่งพึงรังเกียจซึ่งพวกเขากระทำอยู่ที่นี่ เพราะพวกเขาได้กระทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยความทารุณ และได้หวนกลับมาช่วยเราให้กริ้วอีก และดูเกิด พวกเขาเอากิ่งไม้มาจ่อที่จมูกของตน เหตุฉะนั้น เราก็จะจัดการด้วยพระพิโรธด้วย พระเนตรของเราจะไม่ไว้ชีวิต และเราจะไม่สงสาร และแม้พวกเขาจะร้องเสียงดังเข้าหูเรา เราก็จะไม่ฟังพวกเขา เอเสเคียล 8:1-18